

ANNA MADSEN

Født 6. August 1877

Død 15. April 1937

I Himlen er en gylden Stad,
Hvor Herren Jesus bor;
Der skal jeg en Gang mødes glad
Af Engles Jubelkor.
∴ »Velkommen hjem!« de vil synge glad ∴
Ja, Engle vil staa paa den himmelske Strand
Og synge Velkomstsang:
»Velkommen hjem! Velkommen hjem!«
Ja, Engle vil staa paa den himmelske Strand
Og synge Velkomstsang.

For hver en Sjæl, som kommer did
Fra Jordens lave Dal,
Hvor den har stridt den gode Strid,
Det Kor istemmes skal.

Hjælp os af Naade, gode Gud,
At vi maa samles der,
Hvor Velkomstsangen toner ud.
Fra Himlens Englehær!

Du er min Sol, o, Jesus kær;
Det er ej mørkt, naar du er nær.
Maa ingen Synder skjule dig
Og kaste Skygger paa min Vej.

Naar træt ved Kvæld jeg slumrer ind,
Vær du min Vogter, Frelser min!
Min sidste Tanke gaar til dig:
Israels Hyrde slumrer ej!

Fra Morgengry til Sol gaar ned,
O, bliv hos mig, led mine Fjed!
Bliv hos mig i min sidste Stund,
Saa er min Sjæl paa sikker Grund.

Jorden Uro har og Jammer,
Møje, Sorg og Strid;
Men den gyldne Dag sig nærmer
Med en Luftning blid.
Snart er Striden evig sluttet;
Vent med trøstigt Mod —
Himlens Glæder blegner aldrig,
Hvilken herlig Lod!
Gyldne Stad med Perleporte,
Døden dig ej naar.
Jordens Sorger der ej findes —
Hen til dig jeg gaar!

Hvilke Skarer der skal samles
Her fra Jordens Dal,
Op de bryder aldrig, aldrig
Fra Guds Frydesal.
Hellige til Sangen lytter
Paa den skønne Strand —
Hør' du stundom ej et Ekko
Fra et bedre Land?

Dette Land saa rent og helligt
Ej af Sorger ved;
Alt er saligt Liv og Glæde
I al Evighed.
Hvilken liflig Sjælens Bolig
Er ej Himmelen!
Stad af Guld og ædle Stene —
Hvilket herligt Hjem!

VED GRAVEN

Sov, lille Mor, mens Blomsterfloret dækker
Dit trætte Legem' i den sidste Blund.
Sov stille, indtil Solen atter vækker
Dig til en lys og gylden Morgenstund!

Sov, lille Mor, du trængte jo til Hvile,
Din Dag var endt, da Livets Lys blev slukt,
I Søvnens Fred vil dine Læber smile,
Som om du drømte noget stort og smukt.

Sov, lille Mor, mens vore Taarer rinder
Ved Tanken om, dit milde Hjerte brast;
Men du vil stedse bo i vore Minder,
I vor Erindring holder vi dig fast.

Sov, lille Mor, og tag ved Grænseskellet
Vor sidste Tak for al din Kærlighed,
Vi lægger Haab om Gensyn i Farvellet,
Om Møde hist hos Gud i Herlighed.

Ukendt.

Tak for al venlig Deltagelse.
Familien.